

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινικές δίκες κατά των Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-627/13 και C-2/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πρόδρομες ουσίες ναρκωτικών — Παρακολούθηση του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου — Κανονισμός (ΕΚ) 273/2004 — Παρακολούθηση του εμπορίου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των τρίτων χωρών — Κανονισμός (ΕΚ) 111/2005 — Εμπόριο φαρμάκων τα οποία περιέχουν εφεδρίνη ή ψευδοεφεδρίνη — Έννοια της «διαβαθμισμένης ουσίας» — Σύνθεση — Δεν περιλαμβάνονται τα φάρμακα εν γένει ή μόνον τα φάρμακα που περιέχουν διαβαθμισμένες ουσίες τα οποία συντίθενται κατά τρόπον ώστε να μην είναι δυνατό να εξαχθούν εύκολα οι ουσίες αυτές — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Έννοια του «φαρμάκου»)

(2015/C 107/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών, και του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών, έχουν την έννοια ότι φάρμακο, όπως το οριζόμενο στο άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, δεν είναι δυνατόν, καθεαυτό, να χαρακτηριστεί ως «διαβαθμισμένη ουσία», ακόμη και αν περιέχει ουσία η οποία παρατίθεται στο παράρτημα I του κανονισμού 273/2004 και στο παράρτημα του κανονισμού 111/2005 και η οποία είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί εύκολα ή να εξαχθεί με εύχρηστα ή οικονομικά πρόσφορα μέσα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 39 της 8.2.2014.
ΕΕ C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 4ης Φεβρουαρίου 2015 [αίτηση του Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Office national de l'emploi κατά Marie-Rose Melchior

(Υπόθεση C-647/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Όροι επιλεξιμότητας για τη χορήγηση επιδομάτων ανεργίας εντός κράτους μέλους — Συνοπλογισμός του χρόνου εργασίας που συμπλήρωσε ο εργαζόμενος ως συμβασιούχος υπάλληλος σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος — Εξομοίωση των ημερών αποζημίωσης πλήρους ανεργίας δυνάμει του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με ημέρες εργασίας — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2015/C 107/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Office national de l'emploi

κατά

Marie-Rose Melchior

Διατακτικό

Το άρθρο 10 ΕΚ, σε συνδυασμό με το Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ερμηνευόμενη υπό την έννοια ότι, όσον αφορά τη θεμελίωση δικαιώματος λήψεως επιδομάτων ανεργίας, δεν συνυπολογίζονται οι περίοδοι εργασίας που συμπληρώθηκαν από τον ενδιαφερόμενο υπό την ιδιότητα του συμβασιούχου υπαλλήλου σε θεσμικό όργανο της Ένωσης με έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος και δεν εξομοιώνονται με ημέρες εργασίας οι ημέρες ανεργίας για τις οποίες καταβάλλεται επίδομα ανεργίας κατ' εφαρμογήν του ΚΛΠ, ενώ οι ημέρες ανεργίας για τις οποίες καταβάλλεται αποζημίωση βάσει της ρυθμίσεως του εν λόγω κράτους μέλους τυγχάνουν τέτοιας εξομοιώσεως.

(¹) EE C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — H. J. Mertens κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-655/13) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 71 — Έννοια του «μεθοριακού εργαζόμενου που ευρίσκεται σε μερική ανεργία» — Άρνηση του κράτους μέλους κατοικίας και του αρμοδίου κράτους μέλους να χορηγήσουν παροχές ανεργίας]

(2015/C 107/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

H. J. Mertens

κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Διατακτικό

Το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, έχει την έννοια ότι ο μεθοριακός εργαζόμενος ο οποίος ευθύνεται μετά τη λήξη της σχέσεως εργασίας πλήρους απασχολήσεως σε εργοδότη ευρισκόμενο στο έδαφος ενός κράτους μέλους αναλαμβάνει εργασία μερικής απασχολήσεως σε άλλον εργοδότη στο ίδιο κράτος μέλος έχει την ιδιότητα του τελούντος σε κατάσταση μερικής ανεργίας μεθοριακού εργαζόμενου, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 78 της 15.3.2014.